

Seksjon 4.5 Inverse matriser

Anta A er en $n \times n$ -matrise

A^{-1} kalles den inverse matrisen til A hvis $AA^{-1} = A^{-1}A = I_n$

Hvis A^{-1} eksisterer så sier vi at A er inverterbar

Merk: Det er ikke sikkert at A^{-1} eksisterer (se på $A=0$)

2) A^{-1} er unik hvis den eksisterer: Anta både X og Y er inverser.

$$\text{Da er: } X = I_n X = (YA)X = Y(AX) = YI_n = Y$$

3) Med hjelp av A^{-1} kan vi løse systemer:

$$A\vec{x} = \vec{b} \Rightarrow \underbrace{A^{-1}(A\vec{x})}_{(A^{-1}A)\vec{x}} = A^{-1}\vec{b} \Rightarrow \vec{x} = A^{-1}\vec{b}$$

$$(A^{-1}A)\vec{x} = I_n \vec{x} = \vec{x}$$

Setning 4.5.4 (Karakterisering av inverterbare matriser)

Anta A er $n \times n$. Følgende er ekvivalent:

- (i) A er inverterbar
- (ii) $A\vec{x} = \vec{c}$ har en entydig løsning for alle \vec{c}
- (iii) A er radekvivalent med I_n

(ii) \leftrightarrow (iii): (iii) \Leftrightarrow radekv. med $I_n \Leftrightarrow$ pivot i hver søyle / rad
 \mathbb{I}

(i) \rightarrow (ii): Her trenger vi et lemma: (ii)

Lemma 4.5.2 Hvis A, B er $n \times n$, og $AB = I_n$, så har

$A\vec{x} = \vec{c}$ en entydig løsning for alle \vec{c} .

Bevis: La $\vec{b}_1, \dots, \vec{b}_n$ være søylene i B . Da er

$$\begin{aligned} A(\underbrace{c_1 \vec{b}_1 + \dots + c_n \vec{b}_n}_{\text{min } \vec{x}}) &= c_1 A\vec{b}_1 + \dots + c_n A\vec{b}_n \\ &= c_1 \vec{e}_1 + \dots + c_n \vec{e}_n \\ &= (c_1, c_2, \dots, c_n) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} AB &= I_n \\ A[\vec{b}_1, \dots, \vec{b}_n] &= I_n \\ A\vec{b}_i &= \vec{e}_i \end{aligned}$$

Det følger at $\vec{x} = c_1 \vec{b}_1 + \dots + c_n \vec{b}_n$ løser $A\vec{x} = \vec{c}$.

Hvorfor er \vec{x} entydig?

$Ax = \vec{c}$ har løsning $\Rightarrow A$ har pivot i hver rad
 \Downarrow A kvadratisk
 A har pivot i hver søyle
 \Downarrow

$A\vec{x} = \vec{c}$ har entydig løsning. ■

Nå, hvis A er inverterbar så er $AA^{-1} = I_n$, og lemmeet sier da at $A\vec{x} = \vec{c}$ har entydig løsning, slik at (ii) er bevist.

(ii) \rightarrow (i): Hopper over (braker setning 4.5.3)

Følger fra beviset: Hvis du radreduserer $(A, \vec{e}_1, \dots, \vec{e}_n)$ til

$(I_n, \vec{b}_1, \dots, \vec{b}_n)$, så er $A^{-1} = (\vec{b}_1, \dots, \vec{b}_n)$

følger fra simultanoløsning av likningssystemer.

$$Ax = \vec{e}_i$$

$$A\vec{b}_i = \vec{e}_i$$

$$AB = I_n$$

Eksempel 1 igjen:

Her var $A = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 2 & -3 & 4 \\ 3 & -8 & 0 \end{pmatrix}$

fikk i går

$$\begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & -3 & 4 & 0 & 1 & 0 \\ 3 & -8 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{matrix} \text{rad opp fra} \\ \text{tidligere} \end{matrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 32 & -8 & -5 \\ 0 & 1 & 0 & 12 & -3 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & -7 & 2 & 1 \end{pmatrix}$$

Derfor er $A^{-1} = \begin{pmatrix} 32 & -8 & -5 \\ 12 & -3 & -2 \\ -7 & 2 & 1 \end{pmatrix}$.

Seksjon 4.6 Linearkombinasjoner og basiser

Vi sier at \vec{b} er en linearkombinasjon av $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ hvis det finnes skalarer x_1, \dots, x_n slik at $\vec{b} = x_1 \vec{a}_1 + \dots + x_n \vec{a}_n$ (x_i ene kalles koeffisienter)

Merk: $A\vec{x} = \vec{b}$ er det samme som at \vec{b} er en lineær kombinasjon av søylene til A (x_1, \dots, x_n er koeffisientene)

Eksempel 1: Vi viste $\begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 & 3 \\ 2 & -3 & 4 & 8 \\ 3 & -8 & 0 & 6 \end{pmatrix} \sim \dots \sim \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$

Derfor er $\vec{b} = x_1 \vec{a}_1 + \dots + x_n \vec{a}_n$. Dette er det samme som

$$\begin{pmatrix} 3 \\ 8 \\ 6 \end{pmatrix} = 2 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix} + 1 \begin{pmatrix} 1 \\ 4 \\ 0 \end{pmatrix} = 2 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 4 \\ 0 \end{pmatrix}$$

lin. komb. av søylene.

Spennet $S_p(\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$ til $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ består av alle vektorer som kan skrives som linearkombinasjoner av $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$.

Merk 1: Hvis $S_p(\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n) = \mathbb{R}^m$, så må $n \geq m$:

Da har nemlig $A\vec{x} = \vec{b}$ en løsning for alle \vec{b} ($A = (\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$), og da må alle radene i A være pivotrader, og $m = \text{antall rader} = \text{antall pivotrader} = \text{antall pivotsøylene} \leq \text{antall søylene} = n$, slik at $n \geq m$.

Definisjon 4.6.5: $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ kalles lineært uavhengige hvis enhver $\vec{b} \in S_p(\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$ kan skrives som en linearkombinasjon av $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ på en entydig måte. Ellers kalles $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ lineært avhengige.

Setning 4.6.6/4.6.7 Følgende er ekvivalent

- (i) $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige.
- (ii) $x_1 \vec{a}_1 + \dots + x_n \vec{a}_n = \vec{0} \iff x_1 = \dots = x_n = 0$
- (iii) $A = (\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$ har bare pivotsøylene

Bevis: (i) \rightarrow (ii)

\Leftarrow : er lett å se

\Rightarrow : Hvis $x_1 \vec{a}_1 + \dots + x_n \vec{a}_n = \vec{0}$, så er $A\vec{x} = \vec{0}$

Siden $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige, så har $A\vec{x} = \vec{0}$ en

entydig løsning. Siden $A\vec{0} = \vec{0}$ så er $\vec{x} = \vec{0}$, slik at $x_1 = x_2 = \dots = x_n = 0$.

(ii) \rightarrow (iii): (ii) sier at $A\vec{x} = \vec{0} \Rightarrow \vec{x} = \vec{0}$

Det er da ingen frie variable i systemet.

\Downarrow
alle søyler i A er pivotsøyler.

(iii) \rightarrow (i): Når alle søyler er pivotsøyler så har $A\vec{x} = \vec{b}$ alltid en entydig løsning $\Rightarrow \vec{b}$ kan skrives som lin. komb. av $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ på entydig måte. Det følger at $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige. ■

Merk 2: Hvis $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige, så er $n \leq m$:

Siden alle søyler i A er pivotsøyler, så er

$n = \text{antall søyler} = \text{antall pivotsøyler} = \text{antall pivotrader} \leq \text{antall rader} = m$,
slik at $n \leq m$.

Kombinerer merk 1 og merk 2 og får:

Hvis $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige og utspenner \mathbb{R}^m ,

så er $m = n$.

Definisjon 4.6.12 En basis for \mathbb{R}^n er en samling vektorer $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ som er lineært uavhengige og utspenner \mathbb{R}^n .

Merk 1: Hvis $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er basis for \mathbb{R}^n , så er $A \sim I_n$

2) Hvis $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige i \mathbb{R}^m , eller utspenner \mathbb{R}^m , så utgjør en basis.

Sprsmål 1: Hvis $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ er lineært uavhengige, hvordan kan vi finne en delmengde som er lineært uavhengige, og med samme spenn?

Svar: Radreduser $A = (\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$, og plukk ut \vec{a}_i der søyle i er pivotsøyle.

Eks 2: Her var $A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 2 & 0 & -1 \end{pmatrix}$, og søyle 1 og 2 var pivotsøyer.

Derfor er $\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$ og $\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$ lineært uavhengige, og med samme spenn.

Spørsmål 2: Hvordan utvide $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n$ (vektorer i \mathbb{R}^m) til en basis

$\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n, \underbrace{\vec{a}_{n+1}, \dots, \vec{a}_m}_{\text{nye}}$ for \mathbb{R}^n ?

- Svar:
- 1) Radreduser $A = (\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n)$ til trappiform
 - 2) "Sett inn" pivotsøyer slik at alle rader er pivotrader
 - 3) Radreduser baklengs for å finne $\vec{a}_1, \dots, \vec{a}_n, \vec{a}_{n+1}, \dots, \vec{a}_m$

der du satte inn pivotsøyer.

Eksempel Sett $A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$

1) $\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\substack{\text{II}-\text{I} \\ \text{III}-\text{I}}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{III} \cdot (-1)} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{II} \leftrightarrow \text{III}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{I}-\text{II}} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$

2) Setter inn pivotsøyer: $\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$ (mangler pivot i rad 3)

3) Radreduser baklengs:

$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{I}+\text{II}} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{II} \leftrightarrow \text{III}} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{III} \cdot (-1)} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\text{II}+\text{I}} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$

$\vec{a}_1 \quad \vec{a}_2 \quad \vec{a}_3$

$(\vec{a}_1, \vec{a}_2, \vec{a}_3)$ er nå en basis for \mathbb{R}^3 .